

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 353/2020-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Pekarom, Potočná 191/39, Skalica, pre namietané porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na právnu pomoc podľa čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Skalica č. k. 7 C 6/2017-363 zo 16. apríla 2020 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky a jej manžela [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej aj „sťažovatelia“), vo veci namietaného

porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na právnu pomoc podľa čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 C 6/2017-363 zo 16. apríla 2020 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 7 C 6/2017 sa sťažovatelia ako žalobcovia proti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ako žalovanému (ďalej len „žalovaný“) domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v [REDAKOVANÉ], zapísaným na [REDAKOVANÉ] Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom, a to „(i) [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]“.

Okresný súd rozhodol v merite veci rozsudkom č. k. 7 C 6/2017-241 z 20. júna 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 10 Co 186/2018-312 z 30. októbra 2019 tak, že určovacej žalobe vyhovel a sťažovateľom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. V nadväznosti na uvedené okresný súd uznesením č. k. 10 Co 186/2018-312 z 30. októbra 2019 (vydaným vyšším súdnym úradníkom) rozhodol o výške náhrady trov konania v sume 7 162,54 €. Pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania vychádzal zo skutočnosti, že predmet konania je oceníteľný v peniazoch, a to aj pri priznaní výšky náhrady trov za úkony právnej pomoci vykonané v roku 2017 do času vypracovania znaleckého posudku č. 11/2018 z 10. februára 2018, pričom vychádzal z § 10 ods. 1, § 13 ods. 1 a § 13a ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“). Okresný súd na sťažnosť žalovaného napadnutým rozhodnutím (vydaným sudcom) sťažnosti v časti vyhovel a zmenil výšku priznanej náhrady trov konania na sumu 4 373,90 €. Pri rozhodovaní o výške náhrady

trov konania vychádzal zo skutočnosti, že predmet konania do času vypracovania znaleckého posudku č. 11/2018 z 10. februára 2018 nie je ocenený v peniazoch.

4. Podľa názoru sťažovateľov „Okresný súd Skalica v rozhodnutí č.k. 7C/6/2017 - 363 zo dňa 16.04.2020 aplikoval nesprávnu právnu normu, čím poprel podstatu a účel relevantných, na posudzovanú vec sa vzťahujúcich právnych noriem, v dôsledku čoho došlo k porušeniu nášho práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 46 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, nášho majetkového práva garantovaného čl. 20 Ústavy a právo na právnu pomoc, a to od začiatku konania podľa čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.“.

5. Právny zástupca sťažovateľov oznámil ústavnému súdu, že sťažovateľ [REDAKOVANÉ]. Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 353/2020 z 22. septembra 2020 konanie vo vzťahu k [REDAKOVANÉ] zastavil a vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie. Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 4. decembra 2020 vzala svoju ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu.

6. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví. Ústavný súd vzhľadom na späťvzatie ústavnej sťažnosti konanie o nej podľa § 127 zákona o ústavnom súde zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2021

Robert Šorl
predseda senátu